

Sibiu, 19 august 2007 ora 11

Ewald Frank

[Fr. Daniel: Lăudat și binecuvântat să fie Numele Domnului. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru această zi, este o zi de sărbătoare pentru noi. Este o zi pe care Dumnezeu a hotărât-o pentru noi, ca să ne bucurăm și să ne veselim în ea. Este o zi în care noi am venit cu o foamete interioară, o zi în care dorim să primim din mâna lui Dumnezeu. Noi suntem aici nu din pricina unor frați sau din pricina unui slujitor a lui Dumnezeu, ci suntem aici din pricina Numelui lui Isus Hristos, din pricina alegerii pe care Dumnezeu a binevoit s-o facă, și în care suntem incluși și noi, și pentru aceasta Îi mulțumim lui Dumnezeu – pentru că ne-a rânduit să putem să-L credem, ne-a rânduit să putem să Îi dăm Lui dreptate, ne-a rânduit să credem făgăduințele actuale ale lui Dumnezeu, ne-a rânduit să trăim prezentul și prezența lui Dumnezeu.

Îi mulțumim deci lui Dumnezeu pentru această zi, mulțumim într-un mod deosebit fratelui Frank – care a venit a doua oară în acest an, putem să spunem, spre slava lui Dumnezeu, și spre câștigul nostru - pentru că fiecare întâlnire cu slujitorul lui Dumnezeu înseamnă o binecuvântare pentru noi, înseamnă o învioreare pentru sufletele noastre - pentru că noi vorbim aici despre o slujbă rânduită de Dumnezeu, o slujbă prin care Dumnezeu lucrează și pe care Dumnezeu a ales-o, ca El să dea hrana cetei slugilor la vremea potrivită.

Eu cred că problemele vor fi rezolvate astăzi. Toți cei care au venit cu probleme, cu neajunsuri, cu neînțelegeri, El Domnul nostru, Mântuitorul nostru, Învățătorul nostru, este aici. Pentru că noi invocăm și cerem ca în Numele Lui, El să ne binecuvânteze; și noi avem o făgăduință că acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Lui, El este prezent. Dacă ar fi să întreb „credeți în prezența lui Dumnezeu”? [Amin!]...deja suntem binecuvântați. Deja Dumnezeu va răspunde fiecărei cereri, fiecărei dorințe.

Îi mulțumim deci lui Dumnezeu și aș vrea să ne ridicăm în picioare în timpul citirii cuvintelor lui Dumnezeu. Vreau să citesc din Isaia 55 de la versetul 1:

Isaia 55:1 - „Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată! De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Luați aminte, și veniți la Mine,

ascultați, și sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.”

Ce făgăduință minunată, Dumnezeu să fie binecuvântat. Și vreau să mai citesc din Ioel pentru că ceea ce noi citim sunt cuvinte și lucruri ce au devenit și devin realitate pentru cei care le cred. Vreau să citesc de la versetul 23 din Ioel, capitolul 2:

Ioel 2:23 - „Și voi, copiii ai Sionului, bucurați-vă și înveseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară. Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitoarele și teascurile de must și de untdelemn. Vă voi răsplăti astfel anii, pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare, pe care am trimis-o împotriva voastră. Veți mânca și vă veți sătura, și veți lăuda Numele Domnului, Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi, și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară! Și veți ști că Eu sunt în mijlocul lui Israel”, - El este și în mijlocul nostru – „că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, și nu este altul afară de Mine. Și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară”.

Dumnezeu să fie binecuvântat și mult lăudat. Ne vom apleca capetele.

Tatăl nostru, Domnul nostru și Dumnezeul nostru, cu adâncă mulțumire și recunoștință venim înaintea Ta să-ți arătăm respectul, să-ți arătăm dragostea pentru Cuvântul Tău, să arătăm dorința noastră și foamea noastră după auzirea cuvintelor tale. Îți mulțumim Doamne că Te-ai îndurat de noi, că datorită îndurării Tale putem fi din nou în acest loc, în locul prezenței Tale, în locul unde Tu Te descoperi, în locul unde Tu vorbești, unde Tu înveți, unde Tu binecuvântezi. Te lăudăm pentru aceasta pentru că ne-ai dăruit un har atât de mare.

Îți mulțumim pentru Golgota, Îți mulțumim pentru Calvar, Îți mulțumim pentru rănilor Tale, pentru jertfa Ta, pentru suferințele Tale, Îți mulțumim că în Numele Tău cel sfânt ai biruit pe Satan, ai biruit moartea, locuința morților, ai biruit păcatul, necredința - laudă și cinste ție, Tatăl nostru, Domnul nostru și Dumnezeul nostru. Binecuvântează poporul care se află în locul acesta, fiecare suflet în parte, vorbește fiecăruia, dăruiește un răspuns și o rezolvare fiecărei cauze și fiecărei probleme. Te rugăm, Doamne, dă un cuvânt potrivit pentru starea fiecăruia dintre noi, dă un cuvânt pentru poporul tău ca noi să ne săturăm așa cum am citit, și să lăudăm Numele Tău cel Sfânt. Laudă și cinste Ție.

Binecuvântează-l pe fratele Frank, binecuvântează-l pe fratele Ionuț, Te rugăm fii tu cu ei. Cerul este deschis, de aceea rugămintea noastră este ca astăzi, aici în locul acesta, Tu să torni din cer într-o măsură cum n-ai mai trimis-o până acum, Doamne. Vrem să se împlinescă făgăduințele Tale, în mijlocul poporului Tău. Lăudat să fi Tu, mărit să fii Tu, cinstit să fie Numele Tău cel Sfânt, Tată ceresc. În Numele Domnului Isus Hristos, pentru toate-Ți mulțumim. Amin.]

Fratele Frank: Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Știu că este un mare privilegiu să fim împreună azi aici, și sunt foarte sigur că Dumnezeu ne va vorbi tuturor. Noi venim din diferite țări și orașe, ca să auzim cuvintele lui Dumnezeu – nu interpretări/răstălmăciri ale Cuvântului, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu. În aceste doua întâlniri vom împărtăși multe texte din Scriptură cu voi, și vom arăta răspunderea pe care o avem astăzi înaintea lui Dumnezeu. Am auzit cuvintele pe care le-a citit fratele nostru Daniel, și fiecare cuvânt a lui Dumnezeu merge direct în inimile noastre.

Noi suntem din nou în zilele Bibliei. Și Dumnezeu are un plan de mântuire; timpul de har a avut un început și acest timp al harului va avea un sfârșit. Și noi suntem foarte siguri că ne aflăm în timpul de sfârșit. Vom vedea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre acest timp de sfârșit. Știți că sunt multe religii pe pământ, sunt multe biserici chiar în creștinism, și de curând papa a făcut afirmația că biserica catolică este singura Biserică a lui Hristos. Pentru noi, care cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu prin descoperire divină, este o provocare. Nu vreau să intru în aceste lucruri, noi vom avea dreptul să scriem despre aceste lucruri. Astăzi vom împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu cu voi.

Dar vreau să vă relatez, pe scurt, o trăire pe care am avut-o ieri. În avion cel care stătea lângă mine, era un musulman din Iran, un bărbat foarte politicos. El a spus: „Noi credem în Isus Hristos, noi credem în cinci proroci, în Noe, Avram, Moise, credem în Hristos, și credem și în Mohamed. Așa că noi credem în cinci proroci”. Apoi a venit rândul meu să vorbesc, să-i arăt că Isus Hristos nu a fost doar un profet. El a fost Domnul Slavei, același ieri azi și în veci, același care a umblat în grădina Eden, Cel care a vorbit și toate au venit la existență, același care I s-a arătat lui Avram, conform Geneza 18, și S-a așezat și a mâncat cu Avram.

În Vechiul Testament, El era încă într-un trup duhovnicesc. În Noul Testament, la începutul noului legământ, Domnul slavei a coborât ca să fie cu noi - a venit într-un trup de carne. Și Scriptura spune în Luca 2:11: „*Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. Isus Hristos este Domnul. Conform 1 Corinteni 12, numai prin Duhul Sfânt, numai prin descoperire divină, putem spune că Isus Hristos este Domnul. Ca Domn El este Dumnezeu, Același ieri azi și în veci. El a avut slujba unui profet, El a trebuit să fie multe - multe lucruri. El a trebuit să fie Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, a trebuit să fie Împărat, de aceea El este numit fiul lui David, a trebuit să fie Mântuitor de aceea este Fiul lui Dumnezeu, a trebuit să fie profet, de aceea ... fiul lui Avram. Isus Hristos are patru titluri de fiu: fiul lui Avram, fiul lui David... Matei 1.1, fiul lui Avram, fiul lui David, Fiul Omului, Fiul lui Dumnezeu. Toate aceste patru titluri sunt în legătură cu planul lui Dumnezeu de mântuire.

Dar eu cred că toți de aici sunteți copii ai lui Dumnezeu. Aș dori să întreb câți de aici Îl cunosc pe Domnul ca Mântuitor personal? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dacă sunt în mijlocul nostru unii care încă nu-L cunosc, fie ca aceasta să fie ziua lor.

Să citim câteva versete, începând cu Ieremia 50. Aș vrea să vă transmit multe salutări din partea fraților din țările africane. Am avut cele mai mari adunări în cinci țări din Africa. 21 de adunări, și cea mai mare a fost cu 18000 de oameni într-o adunare. Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit. Deci, noi suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic că El încă mai cheamă oameni din toate neamurile.

Ieremia 50:5 „*Vor întreba de drumul Sionului, își vor întoarce privirile spre el, și vor zice: „Veniți să ne alipim de Domnul, printr-un legământ veșnic care să nu fie uitat niciodată!”*”

„Vor întreba de drumul Sionului cu fețele întoarse spre el”. Voi trebuie să vă cunoașteți destinația. Voi nu puteți să vă uitați la Roma și să mergeți la Ierusalim. Trebuie să aveți orientare divină prin Cuvântul lui Dumnezeu. Acestea sunt vremuri deosebite, când Dumnezeu împărtășește cu noi tainele Sale. Așa că priviți spre Sion pentru că Scriptura spune în Isaia 2: „*din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului*”. Toți prorocii au avut slujbă în Ierusalim, Domnul nostru a fost în Ierusalim, coborârea Duhului Sfânt a fost în Ierusalim, și acolo a fost Muntele Sion. Prima predică s-a ținut pe muntele Sion, Biserica nou testamentară a început pe Muntele Sionului - cerul s-a deschis și Duhul Sfânt s-a pogorât - Fapte 2, și s-a predicat prima predică.

Vă rog ascultați acest lucru în Numele Domnului: dacă aceeași ungere a Duhului Sfânt este peste noi, vom predica același mesaj pe care l-a predicat apostolul Petru, vom predica același botez pe care l-a predicat apostolul Petru.

Din nou, „vor întreba de drumul Sionului cu fețele întoarse spre el”. Să citim în Ieremia 51:6 - „*Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui! Căci aceasta este o vreme de răzbunare pentru Domnul! El îi va răsplăti după faptele lui.*” Copiii lui Israel erau în robia babiloniană. Ei erau acolo trupește, dar aici Scriptura spune „*fiecare să-și scape viața/sufletul*” – „*Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața [sufletul, în engleză – n.tr.]*”. Acesta este mesajul lui Dumnezeu pentru noi astăzi: scăpați-vă sufletul, întoarceți-vă la Domnul, credeți așa cum spune Scriptura.

În Ieremia capitolul 51 avem din nou un text versetul 45 „*Ieșiți din mijlocul lui, poporul Meu, și fiecare să-și scape viața,...*” Fiecare să-și scape viața. Dragii mei frați și surori, scumpi prieteni, a venit timpul să vorbim o limbă clară, cu o înțelegere divină a lucrurilor care fac parte din planul de mântuire. De asemenea vorbim despre subiectul revenirii lui Hristos, și despre împlinirea profețiilor biblice în timpul nostru. Noi avem orientarea divină în Scriptură.

Să citim Luca 1:3 – „*am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile, după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul asupra tuturor [„având o înțelegere perfectă” – n.tr.] acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele, ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor, pe care le-ai primit prin viu grai*”. Ca să poți cunoaște astfel temeinicia/siguranța învățăturilor... despre lucrurile pe care le-am văzut și la care am fost martor.

Luca 1:68 - „*Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său*”.

Dacă se compară acest verset cu Luca 19 de la v. 41, unde Domnul nostru a spus poporului lui Israel, fiind pe muntele Măslinilor, uitându-se peste oraș și a început să plângă cu amar și a spus „o, dacă ai fi cunoscut vremea cercetării tale”. Dragii mei frați și surori, cunoașteți voi timpul cercetării noastre? Ați recunoscut mesajul și mesagerul acestui timp? Cunoașteți făgăduințele pentru acest timp, v-au fost acestea descoperite prin Duhul Sfânt? În versetul 70 citim: „*cum vestise prin gura sfinților Săi profeți, care au fost din vechime*”. Dumnezeu a vorbit prin profeți în Vechiul Testament, și în timpul Noului Testament, tot ceea ce Dumnezeu a vorbit prin profeți s-a împlinit; astfel noul și vechiul testament sunt într-o armonie desăvârșită.

În Luca 1.72, citim „*Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri, și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt*”. Aleluia! Laudă Dumnezeului Atotputernic! „Ca să-și aducă aminte de făgăduințele Sale, să-și aducă aminte de legământul Său” și să ne arate nouă făgăduințele care fac parte din acest legământ.

În versetul 76, în legătură cu Ioan Botezătorul scrie „*Și tu, pruncule, vei fi chemat profet al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui...*” Un profet autentic nu-și pregătește niciodată calea lui. Un profet pregătește calea Domnului. Dumnezeu a vorbit prin profeți, apoi apostolii ne-au arătat cum s-au împlinit aceste profeții. Dar, fraților, să vă arăt din Scriptură, că dacă Dumnezeu ne-a deschis înțelegerea, aceasta este o lucrare directă a Duhului Sfânt asupra noastră. În mod firesc nimeni nu-L poate înțelege pe Dumnezeu.

Isaia 6.9 profetul a avut o trăire deosebită cu Domnul – „*El a zis atunci: „Du-te și spune poporului acestuia: „Într-una veți auzi și nu veți înțelege; într-una veți vedea, și nu veți pricepe!” Împietrește inima acestui popor, fă-l tare de urechi, și astupă-i ochii ca să nu vadă cu ochii, să n-audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Mine, și să nu fie tămăduit*”. Aici este arătată partea naturală, firească. În mod firesc nimeni nu-L poate înțelege pe Dumnezeu. Nu înțelegeți cuvintele lui Dumnezeu cu aceste urechi, nu-L înțelegeți cu mintea: înțelegerea vine numai prin descoperire divină. Mintea interpretează Scriptura, dar Duhul Sfânt dă descoperire divină în inima noastră. Deci, aceasta este o descriere firească despre oameni.

În Matei 13, avem răspunsul dat celor care au venit la Domnul, și care ascultau ceea ce le spunea El. Matei 13:9 - „*Cine are urechi de auzit, să audă.*” Acum vorbea Domnul. Nu cărturarii ci Domnul vorbea. Și apoi în Matei 13.16 scrie: „*Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*” Aici este diferența. Înțelegerea vine prin descoperire divină, prin harul lui Dumnezeu.

Versetul 23: „*Iar sămânța căzută în pământ bun, este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șaiszeci, altul treizeci.*” În profetul Isaia am citit „au urechi și nu aud, au ochi și nu văd”, dar acum

Domnul le vorbește alor Săi și le spune „vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu”. Dar secretul este în sămânță – „cel ce primește sămânța în pământul bun al inimii sale”. Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța. Frați și surori, acesta este un lucru foarte, foarte important. Isus Hristos a fost sămânța făgăduită din Geneza 3.15 - sămânța lui Dumnezeu va veni prin femeie, ca să distrugă capul șarpelui. Sămânța lui Dumnezeu va veni în trup, să moară aici pe acest pământ, astfel a putut să biruiască moartea și locuința morților.

Apoi în Psalmul 22, de asemenea, ne este spus de o sămânță care va sluji Domnului: „*O sămânță de oameni Îi va sluji; și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei.*” O sămânță îi va sluji. Cine este sămânța? Mai întâi este Isus Hristos, apoi toți credincioșii. El este Fiul lui Dumnezeu, noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Isa. 53.10 spune: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași...*” – Își va vedea sămânța, sămânța Lui. În Geneza 1, „fiecăre sămânță va aduce rod după felul ei”. Sămânța șarpelui a adus ca rod sămânța șarpelui, sămânța lui Dumnezeu a adus ca rod sămânța lui Dumnezeu. Fiecăre sămânță rodește după felul ei.

În Galateni 3 ni se spune despre sămânța care este Hristos, la singular, în versetul 16: „*Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”.* Nu zice: „*Și semințelor*” (ca și cum ar fi vorba de mai multe); ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „*Și seminței tale*”, adică Hristos”. Și apoi, în versetul 29 spune „*Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.*”

Dragii mei frați și surori, acest Cuvânt este sămânța, și toate făgăduințele lui Dumnezeu pentru această zi sunt sămânța pentru copiii lui Dumnezeu. În ultimele săptămâni, mai ales, pe inima mea a fost pus acest subiect al responsabilității. Nu știu dacă vreodată o să vă puteți închipui responsabilitatea unui adevărat om a lui Dumnezeu. Astăzi dacă citim în Geneza că Dumnezeu a vorbit lui Noe, dându-i instrucțiuni despre ce să facă și cum să facă, și apoi este spus că Noe a făcut totul conform Cuvântului Domnului. Dar imaginați-vă un singur moment: nu a fost nici o altă persoană pe fața pământului care să aibă aceeași responsabilitate, așa cum o avea Noe, datorită trimiterii divine. Însuși Dumnezeu l-a chemat pe Noe. Însuși Dumnezeu i-a spus lui Noe ce să facă. Oricine l-a crezut pe Noe, l-a crezut pe Dumnezeu, pentru că el vorbea în Numele Domnului.

Dacă mergeți în timpul lui Avram, nu era nimeni pe fața pământului, care să aibă aceeași responsabilitate. De ce? Pentru că Domnul s-a arătat personal lui Avram. Geneza 12, El l-a chemat pe Avram, i-a dat prima făgăduință, „pe oricine te va binecuvânta, îl voi binecuvânta, pe oricine te va blestema îl voi blestema”, „în tine vor fi binecuvântate toate neamurile pământului”. Ce responsabilitate a venit asupra lui Avram în acel moment, când Domnul i-a spus „ieși din țara tatălui tău și du-te unde îți voi spune”. Avram a ascultat, Avram a crezut.

Dragii mei frați și surori, dacă voi sunteți sămânța lui Avram, dacă voi sunteți în Hristos, veți asculta, veți crede, veți ieși afară din tot ce nu este a lui

Dumnezeu - așa cum Avram a lăsat totul în spatele lui și ieșit afară și a intrat în țara făgăduită. Vă rog primiți acest lucru: mai întâi vine făgăduința și apoi împlinirea. Avram a crezut făgăduința și apoi a văzut făgăduința împlinită. Era responsabilitatea lui Dumnezeu să îplinească făgăduința, dar era responsabilitatea lui Avram să creadă făgăduința. Aici este marea lecție pentru tine, fratele și sora mea. Avram nu s-a uitat la împrejurări, nu s-a uitat la el însuși, nu s-a uitat la Sara, s-a uitat la Cel nevăzut ca și cum L-ar fi văzut. Chiar și atunci când i s-a spus să-l jertfească pe Isaac, el a spus slujitorului „eu mă voi întoarce cu băiatul”. El știa că atunci când îl va jertfi pe Isaac, Dumnezeu îl va învia. De aceea el a putut să-i spună slujitorului său „Rămâi aici. Eu și fiul meu ne vom duce și ne vom închina și apoi noi ne vom întoarce”. Nu „eu mă voi întoarce”, ci „noi ne vom întoarce”. „Chiar dacă îl voi jertfi pe fiul meu eu nu mă voi întoarce fără el. Eu mă voi întoarce cu el pentru că Dumnezeu îl va învia. Eu Îl cred pe Dumnezeu, eu mă încred în Dumnezeu, eu Îl ascult pe Dumnezeu, eu voi vedea slava lui Dumnezeu.”

Dragii mei frați și surori, revenind la Moise, eu vă întreb: a avut cineva responsabilitatea lui Moise, în vremea lui? A avut cineva aceeași chemare? A mai văzut cineva Stâlpul de foc din rug? A mai auzit cineva pe Domnul vorbindu-i? A auzit altcineva spunându-i-se „Moise, Moise scoate-ți încălțăminte, căci pământul pe care stai este un pământ sfânt”?

Dumnezeu a dat făgăduința lui Avram „după 400 de ani voi scoate poporul tău din robie”. După ce au trecut cei 400 de ani, Dumnezeu și-a adus aminte de făgăduința lui, Dumnezeu și-a adus aminte de legământul Lui și Dumnezeu s-a arătat lui Moise și i-a spus, „Iată te trimit pe tine și Eu merg cu tine”. Aleluia! Moise a avut o responsabilitate în vremea lui, cum nu mai avea nimeni din acel timp, pe fața pământului.

Am putea merge la toți profeții din Vechiul Testament, care au avut o chemare și o trimitere divină, care au fost rânduiți de Dumnezeu pentru un scop special și apoi putem trece în Noul Testament. Dragii mei frați, eu aș vrea să știți acest lucru; eu o voi spune de fiecare dată: Noul Testament începe cu împlinirea făgăduințelor din Vechiul Testament. Ioan Botezătorul a fost profetul făgăduit. Și eu vă întreb: trăia cineva pe pământ în acel timp care să aibă aceeași responsabilitate așa cum o avea Ioan Botezătorul, care era un profet făgăduit? Dumnezeu însuși a spus în Isaia 40 versetul 3, „*Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!”* Era o făgăduință dată cu 800 de ani în urmă; și Dumnezeu a spus prin profetul Maleahi, în capitolul 3 versetul 1, „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” Și apoi o puteți citi în Luca capitolul 1 de la v. 11, cum îngerul Gavril a venit la Zaharia și a dat făgăduința că se va naște Ioan Botezătorul, care va merge înaintea Domnului în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și să pregătească poporul pentru venirea Domnului - Luca 1.16,17. Dar toți cărturarii au trecut pe lângă slujba aceasta și n-au recunoscut ziua cercetării din partea lui Dumnezeu. Au refuzat să fie botezați de Ioan, și au respins planul de mântuire pentru ei. Ei își cântau psalmii lor, își aduceau jertfele în Templu, se închinau ca de obicei; dar atunci era

un om trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, la poporul lui Dumnezeu. Dumnezeu Își împlinea făgăduințele. Și acesta este timpul cercetării din partea lui Dumnezeu. De aceea noi nu trebuie să ratăm vremea cercetării divine.

Eu întreb din nou, a fost în acel timp un om cu aceeași responsabilitate? Ioan Botezătorul nu numai că a predicat despre Împărăția lui Dumnezeu. El și slujba lui erau o parte din acel plan al lui Dumnezeu din acel timp. Oricine astăzi poate vorbi despre planul lui Dumnezeu. Întrebarea mea este: ești tu și slujba ta o parte din planul lui Dumnezeu? Sau tu doar vorbești despre planul lui Dumnezeu. Toți bărbații lui Dumnezeu din Vechiul Testament și din Noul Testament, au vorbit despre planul lui Dumnezeu dar ei înșiși erau o parte din planul lui Dumnezeu, ei erau în Împărăția lui Dumnezeu. Deci, noi ne uităm în Biblie și înțelegem căile lui Dumnezeu. Găsiți-vă drumul înapoi spre Sion, priviți la Sion, priviți la început, întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu.

Să mergem repede la începutul Bisericii nou testamentare. Fapte 2 - și eu întreb: a existat vreo persoană pe pământ, având aceeași responsabilitate ca și apostolul Petru în ziua aceea? Exista vreo persoană pe pământ căreia Domnul să-i fi spus „ție îți voi da cheile Împărăției lui Dumnezeu?” El a avut o responsabilitate divină să predice prima predică - și ultima predică trebuie să fie ca prima predică. Așa că au fost bărbați ai lui Dumnezeu cu o responsabilitate directă în fața lui Dumnezeu. Noi trebuie să recunoaștem lucrul acesta, din Scriptură. O spun din nou: chiar și în timpul nostru mulți evangheliști pot predica despre planul lui Dumnezeu. Ei pot vorbi despre timpul de sfârșit, ei pot vorbi despre semnele timpului de sfârșit, pot vorbi despre Israel în profeția biblică. Dar întrebarea mea este: cel care predică, el însuși, o parte a planului lui Dumnezeu despre care predică? Este slujba lui o parte din planul de mântuire?

Dacă mergem în timpul apostolului Pavel, eu vă întreb: exista cineva pe fața pământului atunci, care să spună așa cum a spus el de trei ori în Fapte 9, Fapte 22 și Fapte 26, unde putem citi trăirea lui pe care a avut-o cu Domnul. El a văzut lumina, el a auzit vocea, el a avut o chemare divină, o responsabilitate divină. Apostolul Pavel a fost cel care a scris despre darurile Duhului și roadele Duhului. El a fost omul care a pus biserica nou testamentară în rânduiala divină. Fiecare bărbat a lui Dumnezeu trebuie ca mai întâi să fie el însuși parte a aceste rânduieli divine. Înainte ca noi să putem predica despre planul de mântuire, noi trebuie să fim parte a planului de mântuire, trebuie să fim în Împărăția lui Dumnezeu, trebuie să avem parte în ceea ce face Dumnezeu astăzi.

Deci, apostolul Pavel putea să spună „am auzit glasul care mi-a spus: te voi trimite la neamuri și Eu voi fi cu tine”. O chemare divină, o trimitere divină - el însuși în împărăția lui Dumnezeu, arătând poporului lui Dumnezeu toate lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

Încă un text din Noul Testament, Ioan pe insula Patmos. Eu vă întreb chiar acum, a fost un alt om pe fața pământului, cu aceeași descoperire, cu aceeași trimitere ca Ioan pe insula Patmos? El a fost dus până în ziua Domnului, a văzut desfășurarea lucrurilor până la sfârșit, a văzut judecata de la scaunul alb, a văzut

cerul și pământul cel nou, a văzut toate lucrurile care se vor întâmpla în decursul vremii, până când timpul se va revărsa în veșnicie. A mai existat vreun un om în timpul lui, cu aceeași chemare, cu aceeași trimitere? A fost doar Ioan, Ioan profetul, îmbrăcat cu această putere deosebită a descoperirii, care a văzut în viziuni toate lucrurile ce urmau să aibă loc. Apoi citim în Apocalipsa 1 că Dumnezeu a trimis îngerul Său să-i facă cunoscut toate aceste lucruri pe care a trebuit să le împărtășească cu toți ceilalți slujitori ai lui Dumnezeu. Aici este taina, dragii mei frați care predicați. Orice este descoperit unui slujitor a lui Dumnezeu este dat pentru toți slujitorii lui Dumnezeu. Este același Duh Sfânt care a dat descoperirea divină lui Petru, lui Pavel, lui Ioan, care dă aceeași descoperire divină tuturor slujitorilor lui Dumnezeu din zilele noastre. O spun din nou: nu a existat nici o persoană în acel timp care să aibă aceeași trimitere, aceeași slujbă, aceeași responsabilitate. Dar acum lăsați-mă să vă spun, și vă rog să rămâneți liniștiți: în secolul 20 a fost un bărbat trimis de Dumnezeu, care a avut o responsabilitate directă. Responsabilitatea lui a fost să ne aducă înapoi în tot ce a fost predicat și învățat de profeți și de apostoli. Slujba lui a fost să ne arate din Geneza până în Apocalipsa tot ceea ce Dumnezeu a scris în Vechiul și Noul Testament, până în Apocalipsa 22.

Și eu spun astăzi că nu a existat o altă persoană pe pământ, în secolul XX, care să fi avut aceeași însărcinare, aceeași responsabilitate așa cum a avut-o iubitul nostru frate Branham. Și eu socotesc ca un mare privilegiu, faptul că l-am cunoscut personal, am mâncat cu el la aceeași masă, am mers cu el în aceeași mașină, am fost martor ocular al lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru. Și de fiecare dată când fratele Branham se referea la unele experiențe speciale, inima mea era întotdeauna atinsă. Când el amintea de 11 iunie 1933, când era pe cale să boteze a 17-a persoană în râul Ohio, de trei ori el a auzit cuvintele, „uită-te în sus, uită-te în sus, uită-te în sus”, una după alta. Și când s-a uitat în sus a văzut lumina supranaturală, care a coborât deasupra lui, și din acea lumină s-a auzit glasul Domnului: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Astăzi mulți predicatori vorbesc despre venirea lui Hristos și trec pe lângă ceea ce Dumnezeu a făcut și a vorbit. Ei duc în rătăcire pe oameni. Și eu vă dau motivul pentru care ei fac acest lucru. Pentru că ei înșiși nu se întorc la învățătura care își are originea în Ierusalim. Eu pot arăta oricui, din cărțile de istoria bisericii, că în primii trei sute de ani, fiecare credincios era botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Doar după Conciliul de la Niceea, ei și-au închipuit o trinitate și au făcut un botez triunic. Dar acesta nu este în Biblie. Nu există nici o lucrare care să se facă în această formulă, nici măcar una; nici o rugăciune, nici un botez, nici o vindecare, nici una. Și astăzi trinitarienii sunt așa mândri să fie una cu Roma, să fie una cu celelalte biserici. Dar este scris „*ieșiți afară din Babilon*”, fugiți din Babilon, ieșiți afară, nu vă întoarceți la Roma, întoarceți-vă la Ierusalim, la adevărata învățătură nou testamentară.

Deci fratelui Branham un om trimis de Dumnezeu cu un mesaj de la Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu, i-a fost dat să ne întoarcă înapoi la

Cuvântul lui Dumnezeu, să ne reazeze înapoi la lucrurile care au fost la început. Eu o spun în Numele Domnului: nu a existat o asemenea slujbă sau alta mai mare. De ce? Pentru că el a fost un profet făgăduit. Și în această după amiază vă voi arăta, din acest Cuvânt sfânt, toate versetele.

Deci haideți să facem un rezumat la tot ce am spus azi. Fiecare bărbat al lui Dumnezeu care a primit o chemare divină, care a avut o trimitere divină și o responsabilitate divină înaintea lui Dumnezeu, a fost o parte a planului lui Dumnezeu și a predicat planul de mântuire conform părții care i-a fost dată lui, în Noul și în Vechiul Testament. Acum este important pentru noi să recunoaștem timpul nostru și făgăduința pentru zilele noastre. Și o repet: nu ajunge să vorbești despre revenirea Domnului, să vorbești despre Israel, să vorbești despre împăratul nordului - este totul bine, nici o problemă. Dar care este scopul principal al mesajului, pe care nici un alt evanghelist nu-l predică, nici o personalitate carismatică, pentru că ei toți merg în aceeași direcție, pentru că ei sunt în aceleași învățături. Și aceasta este marea problemă. Scăpați-vă viața/sufletul din Babilon, scăpați-vă sufletul, scăpați-vă sufletul. Ieșiți din tot ceea ce aparține Babilonului, și separați-vă, zice Domnul.

Deci noi înțelegem din Sfânta Scriptură responsabilitatea pe care o avem astăzi. Și eu nu vorbesc despre fratele Frank - eu nu am nimic de-a face cu asta, eu nu m-am chemat singur, eu nu m-am trimis singur: eu doar am avut privilegiul înaintea lui Dumnezeu să ajung să cunosc Cuvântul făgăduit pentru această vreme, să recunosc că fratele Branham a fost un profet făgăduit, să recunosc conform Scripturii, că mesajul ce i-a fost încredințat trebuie să premerge a doua venire a lui Hristos. Eu nu sunt răspunzător pentru aceste lucruri; Dumnezeu este răspunzător pentru ele - dar prin harul lui Dumnezeu, și lăsați-mă să vă spun, sperând ca voi fi corect înțeles - noi avem cea mai mare responsabilitate astăzi pe fața pământului. Dumnezeu a reșezat toate lucrurile, Dumnezeu a deschis vederea noastră duhovnicească, Dumnezeu ne-a dat descoperire divină în inimă, să recunoaștem mesajul, să recunoaștem că Dumnezeu Își împlinește făgăduințele. Vă voi arăta după amiază cum s-a împlinit Scriptura. Și voi va trebui s-o vedeți. Acestea nu sunt interpretări, acestea sunt adevăratele învățături din Cuvântul sfânt a lui Dumnezeu. Acesta este timpul lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu, ca să recunoaștem responsabilitatea noastră, să predicăm națiunilor mesajul acestui ceas, limpede ca și cristalul, să dăm ultima chemare, înainte ca timpul harului să se încheie.

Și acesta este ultimul mesaj pentru poporul lui Dumnezeu, înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. V-am spus despre responsabilități, despre Noe, responsabilitatea pe care el a avut-o - datorită unei trimiteri divine - despre Avram, despre Moise, despre toți profeții care au avut o slujbă și care au avut o responsabilitate. V-am arătat că de la începutul Noului Testament, Ioan Botezătorul a avut o responsabilitate deosebită, să pregătească calea Domnului, să aducă Vechiul și Noul Testament împreună. Luca 16.16, „legea și profeții au ținut până la Ioan; din acel timp se predică Împărăția lui Dumnezeu”. Nu a fost niciodată o asemenea

responsabilitate pe pământ. Și Dumnezeu care a dat chemarea și trimiterea, a fost cu el.

V-am arătat responsabilitatea pe care a avut-o apostolul Petru înaintea lui Dumnezeu. El a fost așezat în această poziție, în această responsabilitate, el a avut cheile Împărăției lui Dumnezeu. El a avut o trimitere divină, el a predicat prima predică, sub ungera Duhului Sfânt.

Apoi îl vedem pe apostolul Pavel. Știți ce a spus el în Galateni 1? „*Dacă cineva predică o altă evanghelie, să fie blestemat*”. El era atât de sigur că a primit evanghelia prin descoperire divină. Galateni 1, versetele 10,11,12 – el n-a învățat Cuvântul lui Dumnezeu la picioarele unui bărbat, ci l-a primit prin descoperire divină. Și apoi am văzut responsabilitatea pe care el a avut-o înaintea lui Dumnezeu.

Și, frați și surori, v-am spus și despre Ioan, care era pe insula Patmos. Ce responsabilitate a avut el? „Ceea ce ai văzut scrie și trimite la cele șapte biserici”. Sunt atât de recunoscător lui Dumnezeu că el a ascultat, sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru slujba apostolului Petru, pentru slujba apostolului Pavel, pentru ceea ce a văzut Ioan pe insula Patmos. De asemenea sunt foarte, foarte mulțumitor că Dumnezeu a trimis un profet în timpul nostru, ca să ne conducă mai adânc în ceea ce a fost arătat slujitorilor lui Dumnezeu din Vechiul și Noul Testament. Lăsați-mă să mai subliniez încă odată: nu a fost niciodată un timp pe fața pământului când întreg planul lui Dumnezeu să fie descoperit în așa un mod minunat, când toate au fost aduse împreună, Vechiul și Noul Testament, cu tot ceea ce au spus profeții, cu tot ce au spus apostolii. Frați și surori, nu a existat niciodată un timp ca acesta pe pământ. Dar cu aceasta vine și o mare responsabilitate. Eu nu o spun într-un mod ușuratic, dar eu devin din ce în ce mai conștient de această responsabilitate. Și am început să cer tuturor fraților și surorilor din întreaga lume să împartă cu mine această responsabilitate. Îl rog pe fratele Ionuț, pe fratele Daniel și pe toți frații să împartă cu mine această responsabilitate, să împărtășească poporului lui Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu. Responsabilitatea noastră astăzi poate fi mai mare decât oricare alta din trecut.

Apostolul Petru a avut o mare responsabilitate, dar în vremea lui cele 22 de capitole din Apocalipsa nu erau scrise. Apostolul Pavel a avut o mare responsabilitate, dar în zilele lui cele 22 de capitole din Apocalipsa nu erau scrise. Frații și surorile mele, noi trăim într-un timp foarte deosebit. Dumnezeu a trimis un profet, să aducă împreună totul din Vechiul și Noul Testament și să ne arate tot planul de mântuire. Și o spun din nou în încheiere, fiecare om a lui Dumnezeu a fost o parte a planului lui Dumnezeu din timpul lui. Dar astăzi noi putem să punem împreună tot ce a avut fiecare în timpul lui, tot ce au avut ei parte din planul lui Dumnezeu în timpul lor. Și Dumnezeu l-a trimis pe William Branham, slujitorul și profetul Lui, să ne conducă în tot Cuvântul lui Dumnezeu și să ne arate împlinirea Scripturii. Ce responsabilitate înaintea lui Dumnezeu!

Frați și surori, ultimul mesaj este mesajul chemării afară, ca să ne aducă înapoi la început, să restituie toate lucrurile, astfel ca sfârșitul să fie exact cum a fost

începutul. Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Dar responsabilitatea nu este numai pentru noi care predicăm și învățăm Cuvântul lui Dumnezeu - este și a voastră. Ce faci tu cu ultimul mesajul pe care l-a dat Dumnezeu? Noi vom da socoteală pentru ceea ce facem cu mesajul pe care l-a dat Dumnezeu.

V-am arătat din Sfânta Scriptură responsabilitatea pe care au avut-o bărbații lui Dumnezeu din trecut, ca să vă arăt că noi avem aceeași responsabilitate astăzi. Câți dintre voi cred mesajul acestui ceas? Slavă lui Dumnezeu! Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm.

Înainte să ne rugăm aș vrea să vă întreb câți de aici au putut urmări ceea ce s-a spus astăzi? Despre responsabilitatea pe care o are un om a lui Dumnezeu - un om chemat și așezat de Dumnezeu datorită unei trimiteri divine să împărtășească Cuvântul lui Dumnezeu cu poporul lui Dumnezeu, să descopere toate tainele din Împărăția lui Dumnezeu. Credeți voi că acesta este timpul lui Dumnezeu pentru noi? Spuneți „Amin”!

Aș vrea să mai spun că zilele Bibliei sunt aici din nou. Dacă aveți nevoie de vindecare, credeți, dacă aveți nevoie de mântuire, credeți, dacă aveți nevoie de eliberare, credeți. Zilele biblice sunt aici, Dumnezeu s-a descoperit într-un mod supranatural, Dumnezeu și-a confirmat Cuvântul și Dumnezeu își va confirma Cuvântul Său cu tine. Astăzi, astăzi, în același loc în care am auzit Cuvântul lui Dumnezeu, în aceeași adunare noi putem fi mântuiți, putem fi vindecați, putem primi toate binecuvântările lui Dumnezeu. Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru ca poporul lui Dumnezeu să vadă slava lui Dumnezeu, să vadă confirmarea Cuvântului lui Dumnezeu. Credeți în Numele lui Isus Hristos și vom vedea slava lui Dumnezeu. O credeți? O credeți? Să ne rugăm împreună.

Rugăm pe fratele Daniel să vină și să se roage cu noi. Eu știu că el are vocea potrivită și inima potrivită, și noi cu toții ne vom alătura lui în rugăciune. Câți dintre voi cred? Dacă o credeți, o veți primi. Primiți descoperire dumnezeiască! Noi suntem una în Duhul Sfânt – și vom vedea slava lui Dumnezeu. Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!

[Fratele Daniel: Lăudat și binecuvântat să fie Numele Domnului. O, Doamne Îți mulțumim pentru clipele acestea de har, Îți mulțumim Doamne pentru îndurarea Ta. O, Dumnezeule credem că Tu ești prezent în locul acesta, slujitorul Tău aduce prezența Ta. Aici este poporul Tău. Laudă și cinste Ție. În rănile Tale, Tu ai spus că suntem vindecați. În Isaia 53, pedeapsa care a căzut peste Tine ne-a dat nouă pacea. Îți mulțumim Doamne, pentru vindecare, pentru iertare, pentru eliberare, Îți mulțumim pentru îndurarea Ta cea mare, revars-o peste toți cei prezenți, vindecă pe cei bolnavi, întărește pe cei cu mâinile slăbănogite. Dăruiește fiecăruia Domne, măsura și harul care este necesar fiecăruia dintre noi, vindecă sufletele noastre Doamne, mântuiește, fă tot ceea ce Tu ai făgăduit pe crucea de pe Calvar. Lauda cinste și glorie Numelui Tău, în Numele lui Isus din Nazaret, pentru toate Îți

mulțumim, luăm totul din mâna Ta Doamne, lăudat să fie Numele Tău cel Sfânt. Binecuvântează-l pe robul Tău credincios, Îți mulțumim pentru fratele Frank, pentru toți slujitorii, Îți mulțumim că ne-ai arătat responsabilitatea pe care o avem în Împărăția Ta. Glorie și cinste Ție, Domnul nostru și Dumnezeu nostru, glorie și slavă Ție.

Să spunem cu toții „Aleluia”! Lăudat să fii Tu Domne și binecuvântat să fie Numele Tău cel Sfânt. Amin!]

O să facem o rugăciune pentru cei care au pus cererile aici. Punem aceste cereri de rugăciune în Biblie – aici avem făgăduințele, și noi credem făgăduințele, noi credem în Isus Hristos Domnul și Mântuitorul nostru. În El toate făgăduințele sunt „da” și „amin”. Și așa cum a scris apostolul Pavel în 2 Corinteni 1.20, toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „da” și „amin”, prin noi. Întreaga lucrare de răscumpărare a fost făcută pentru noi. Când Mântuitorul nostru Și-a vărsat sângele, păcatele noastre au fost iertate. Este sângele Noului Legământ. Noi am fost împăcați cu Dumnezeu. În Trupul lui a luat toate bolile noastre pe cruce. Totul a fost așezat peste El, prin rănilor Lui suntem vindecați. Credeți, credeți acum.

Și acum ne vom ruga. Doamne ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Îți mulțumim pentru răspuns - Tu ești răspunsul, Tu ai murit pentru noi, Tu Ți-ai vărsat sângele Tău, Tu Ți-ai dat viața, Tu l-ai biruit pe Satan, Tu ai vindecat bolile noastre, Tu ai iertat păcatele noastre. Noi suntem vindecați, suntem vindecați, suntem mântuiți, suntem eliberați, suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Doamne, confirmă-ți Cuvântul. Dragi frați și surori, primiți vindecarea voastră în Numele lui Isus Hristos! Primiți mântuirea voastră în Numele lui Isus Hristos! Primiți descoperire divină, în Numele lui Isus Hristos! Și toți să spună „Aleluia”! Slavă lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu.

Marcu 11 spune că dacă noi credem în inima noastră și mărturisim cu buzele noastre, atunci vom avea lucrurile pe care le-am cerut. Dacă v-ați rugat pentru vindecare, trebuie s-o exprimați cu gura voastră, și să spuneți „Doamne eu sunt vindecat, Doamne eu sunt vindecat”. Pentru că tu o crezi în inima ta, o mărturisești cu gura ta. Conform cuvântului lui Dumnezeu, credeți pur și simplu și mărturisiți-o și spuneți „Eu sunt salvat, eu sunt vindecat”. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aleluia. Amin!